

Átadták a győri Insula Lutherana felújítási projekt első elkészült épületszárnyát

Elkészült a felújítás alatt lévő győri Insula Lutherana épületegyüttes első láncszeme: az az újonnan épített szárny, amelyben az evangélikus óvoda kap helyet. Az átadási ünnepség június 10-én, pénteken délelőtt volt. Az újvárosi református templomban elhangzott köszöntők után Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke mondott áldást az új épületre (képünkön).

A püspök a beszédében kiemelte: nagy-szerű születésnap ajándékot kapott a működésének huszonötödik évfordulóját jegyző intézmény. A 126. zsoltár első három versére utalva így fogalmazott: a felújításról szőtt álmok valóra váltásában emberek is sokat fáradoztak, de valójában Isten álma találkozott itt a miénkkel.

Ezek után Mészáros Tamás egyházkerületi felügyelő, majd Csorba János helyi igazgató lelkész szolt. Jókívánságait fejezte ki továbbá a projekt megvalósításában kulcsszerepet játszó Kara Ákos országgyűlési képviselő, infokommunikációért és fogyasztóvédelemért felelős államtitkár, valamint Fekete Dávid, Győr megyei jogú város alpolgármestere.

A köszöntések között egykori óvodások által előadott zeneművekben, illetve a győri pedagóguskórus énekében gyönyörködhetett a hallgatóság.



Zárásként Hujber Istvánné óvodavezető beszélt az intézmény negyedszázados múltjáról, arról, hogyan indult, majd hogyan fejlődött a mára öt csoportban százharminchat gyermeket nevelő óvoda. „Csak a környezet változik, az elhivatottság marad a régi” – hangsúlyozta.

A jelenlévők átvonultak az új óvoda elé, ahol Szemerei János püspök megáldotta az épületszárnyat, valamint az ott elhelyezendő keresztet. A szalag átvágásában Csorba János igazgató lelkész, Kara Ákos államtitkár és Fekete Dávid alpolgármester is részt vett. Ezután adta át Mózses Zoltán, a mun-

kálatokat végző West Hungária Bau Kft. ügyvezetője a bejárati ajtó kulcsát Hujber Istvánné óvodavezetőnek.

Az ünnepséget követően lehetőség nyílt az elkészült épület bejárására, az óvodásokat pedig népi játékok várták a Rába-parton.

■ ADÁMI MÁRIA

Evangélikus pedagógusokat is kitüntettek

A kormány célja, hogy összekösse a versenyképes oktatást és az értékalapú nevelést, amelyek nem kizárják, hanem jó esetben támogatják egymást – hangsúlyozta Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere a pedagógusnap alkalmából tartott díjátadón június 7-én a Pesti Vigadóban. A kitüntetettek között evangélikus intézmények pedagógusai is voltak.

A díjazottakat méltatva Balog Zoltán azt mondta, a pedagógusok részt vesznek az emberi erőforrások megteremtésében és megújításában, amely nélkül egyetlen ország sem lehet sikeres. Megköszönte a jelenlévőknek, hogy a rájuk bízott gyerekekért dolgoznak, és ezáltal sikeressé teszik mások életét. Az elmúlt időszak eredményei közül a miniszter kiemelte a pedagógusjelölteknek járó Klebelsberg-ösztöndíj bevezetését, amelyet már ezerkétszáz fiatal nyert el. Ezzel kapcsolatban elmondta: tavaly harminc százalékkal többen jelentkeztek pedagógusképzésre, mint az előző években. Úgy tűnik tehát, a fiatalok elkezdtek hinni abban, hogy érdemes tanárnak lenni – tette hozzá.

Palkovics László, az Emberi Erőforrások Minisztériumának felsőoktatásért felelős államtitkára köszöntőjében úgy fogalmazott: meggyőződése, hogy rohamosan fejlődő világunkban az oktatói munka az egyik legnehezebb és legnemesebb szakma. Nem véletlenül nevezik a pedagógusi pályát hivatásnak, az új nemzedékek tanítása ugyanis felelősség, erőfeszítés, ám ugyanakkor óriási lehetőség is.

Az eseményen Balog Zoltán és Palkovics László több mint százhetven pedagógusnak Eötvös József-, Szent-Györgyi Albert-, Apáczai Csere-

János-, Brunszvik Teréz- és Németh László-díjat adott át kiemelkedő munkájukért. A kitüntetettek között öt evangélikus, illetve evangélikus intézményben oktató pedagógus is elismerésben részesült.

Kiemelkedő hatású oktatási, nevelési, gyógypedagógiai munkájáért, valamint a pedagógiai gyakorlatot segítő ki-

magasló tudományos tevékenységének elismeréseként Apáczai Csere János-díjat kapott dr. Szabóné Mátrai Mariana korábbi püspökhelyettes, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Gyakorlati Intézetének megbízott vezetője.

Kiemelkedő óvodapedagógiai munkájáért, valamint az óvodapedagógusképzésben végzett tevékenységének elismeréseként Brunszvik Teréz-díjat vehetett át Barcsák Pálné, az Arnóti Napközi Otthonos Óvoda óvodavezetője, az arnóti evangélikus gyülekezet, illetve a Borsod-Hevesi Egyházmegye felügyelője, valamint Lassu Tamásné, a

várpalotai Forrás Evangélikus Keresztény Óvoda vezetője, továbbá Regösné Gömöri Csilla, a miskolci Kossuth Lajos Evangélikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Pedagógiai Szakközépiskola óvodapedagógusa.

A gyermekek harmonikus személyiségformálásában hosszú időn át végzett kiemelkedő pedagógiai munkájának elismeréseként Németh László-díjat kapott Bányász Mónika, a miskolci Kossuth Lajos Evangélikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Pedagógiai Szakközépiskola középiskolai tanára.

Forrás: Kormány.hu



A SZERZŐ FELVÉTELE

FOTO: MTI / BARTOS GYULA

Oratio œcuménica

[Lelkész:] Úr Jézus Krisztus, aki mindenben hasonlónak lettél hozzánk – kivéve a bűnt –, és átélted az emberi szenvedés minden formáját, aki nem vagy közömbös a nehéz sorsok iránt, hozzád fordulunk a szenvedőkért. Hallgass meg minket, és fogadd el könyörgésünket!

[Lektor:] Könyörgünk azokért, akik elégedetlenek a sorsuk és a körülményeik miatt. Add, hogy rád tudjanak tekinteni. Meglássák azt, hogy a legfontosabb nem a földiek megszerzése, hanem lelkük üdvössége. Add, hogy megtalálják benned a boldogság forrását, mert te megelégedhetsz bárkivel ingyen. Betölthetsz javaddal, békességeddel, örömmel, és erőt adhatsz, hogy helytálljanak élethelyzeteikben. Indítsd a szívünket, hogy ne többet és általunk jobbnak vélt körülményeket kívánjunk magunknak, hanem elégedjünk meg azzal, amit kaptunk, és éljünk hálaadással azzal a jóval, amelyben részünk van. Kérünk téged...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Könyörgünk azokért, akiket üldöznek a benned való hit miatt. Add, hogy békességgel viseljék keresztjüket. Kérünk, hogy békességüket és szeretetüket látva üldözőik megtérjenek, és élő hitre jussanak tebenned! Kérünk téged...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg...

[Lektor:] Könyörgünk azokért, akik ártó szándékkal rosszat tettek mások ellen gyűlöletből, irigységből vagy rossz-hiszeműségből, és képtelenek hinni a megbocsátás erejében. Add, hogy megbánják bűnüket, és képesek legyenek elfogadni a megbocsátást. Add, hogy teljessé váljanak a szeretetben, amely kiüzi a bosszúállástól való félelmet. Kérünk téged...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg...

[Lektor:] Könyörgünk a csüggedő hívó testvéreinkért. Add, hogy ne e világban és az életkörülmények javulásában reménykedjenek. Ne ők akarják emberi erővel megváltani a világot, hanem bízzanak benned: te eljöttél, és önmagadat adtad a világért, és újra eljössz, te jobbitod meg a sorsunkat, és te adsz biztos jövőt számunkra. Áldd meg egyházunk vezetőit, és adj nekik bölcsességet a kormányzáshoz. Kérünk téged...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg...

[Lelkész:] Aki első zsengeként feltámadtál a halálból, téged illet minden hála és dicséret. Győztes Úr, benned bíznunk, köszönjük, hogy meghallgattál minket, és reménységgel várjuk a feltámadást.

[Gyülekezet:] Amen.

HIRDETÉS

Meghívó lelkészavatásra

„Ezek után az Úr szolgálatba állított másokat is... és elküldte őket maga előtt kettesével...” (Lk 10,1)

Isten iránti hálával tudatjuk, hogy június 25-én, szombaton, a délelőtti 10 órakor kezdődő ünnepi istentiszteleten az orosházi evangélikus templomban Gáncs Péter, az MEE Déli Egyházkerületének püspöke lelkészé avat bennünket. Az ünnepi alkalomra, valamint az azt követő szeretetvendégségre szeretettel hívjuk és várjuk!

Kasza Gábor és Szöllösi István Sándor

Az év gyermekkönyve a Titkos kutatónapló

Az Év Gyermekekönyve díjban részesült *Kamarás István OJD* könyve, a *Titkos kutatónapló*, amelyet a Luther Kiadó adott ki. A díjátadó június 9-én volt Budapesten, a Petőfi Irodalmi Múzeumban, de a szerző június 11-én a Vörösmarty téren is dedikálta könyvét a Luther Kiadó standjánál. Kiadónk az idén is részt vett a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése által június 9–13. között immáron 87. alkalommal megrendezett ünnepi könyvhéten és a hozzá kapcsolódó 15. gyermekkönyvnapokon.

A több mint nyolc évtizedes múltira visszatekintő, Európában is egyedülálló irodalmi és könyves rendezvényhez az elmúlt két évtizedben egyre több vidéki város, település és fővárosi kerület is csatlakozott, és – a romániai magyar partnerszervezettel való együttműködés jóvoltából – van már magyar könyvhét Erdélyben, Kolozsvárott és a Partiumban, Aradon is. A budapesti központi rendezvényt június 9-én 16 órakor *Esterházy Péter* nyitotta meg.

Forrás: www.unnepikonyvhet.hu

Kaposváron indított gyermekfejlesztő programot a MÖS

Az országosan évente ezeröttszáz rászoruló gyermek felzárkózását segítő karitatív szervezet kaposvári fejlesztőprogramja a legfiatalabb korosztályra, a 0–3 éves gyermekekre fókuszál a város azon részén, ahol több rászoruló család él.

igazgató végül azon reményének adott hangot, hogy az Ökumenikus Segélyszervezet munkájának a hatása hamar érzékelhető lesz a városban.

Czibere Károly, az Emberi Erőforrások Minisztériumának szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára elmondta, hogy mint szövetségesekkel szeretnének együtt dolgozni azon szervezetekkel, amelyek a gyermekek megsegítését tűzték célul. „A gyermek szeme a jövő tükré” – idézte Juhász Gyulát az államtitkár, hozzátéve, hogy kormányzati szinten minden lehetséges eszközt meg kívánnak adni ahhoz, hogy később tiszta lelkiismerettel tekinthessünk a jövő generációjának a szemébe. A legkisebbek támogatása a társadalom egészére rövid és hosszú távon is jótékony hatással van, és már korán jelentkeznek az évtizedeken át hasznos eredményei. A helyszínen jelen lévő segélyszervezetek mindig hiteles csatornái a támogatások célba juttatásának.

A sajtótájékoztatót *Bagdy Emőke* pszichológusprofesszor zárta szavaival, aki hangsúlyozta: egy jól működő hálózat megsokszorozza a Biztos Kezdet szolgáltatás hatását, s erre jó reményeket lát Kaposváron is.

A programindító napon a sajtótájékoztatót megelőzően már reggeltől szakmai műhely teremtett alkalmat a helyi szociális szervezetek képviselői számára egymás munkájának még jobb megismerésére és a tapasztalatok átadására. Ennek keretében tartott előadást *Bagdy Emőke* *A Biztos Kezdet pszichológiája* címmel, majd *Rácsok Balázs*, a segélyszervezet szociális és fejlesztési igazgatója az ökumenikusok szakmai gyermekfejlesztési szolgáltatásainak módszertanát ismertette. A szakmai programokkal egyidejűleg az Ökumenikus Segélyszervezet *Felhőtlen gyermekkor* programsorozatának részeként óvodás gyermekeket láttak vendégül vidám élménynapra a szervezet munkatársai.

■ Kis Boáz/MÖS



FOTÓK: MÖS

125 éves a nagykanizsai templom

Templomuk felszentelésének százhuszonötödik évfordulóját ünnepelték június 12-én, vasárnap a nagykanizsai evangélikusok. Az úrvacsorás istentiszteleten *Szemerei János*, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke hirdette Isten ígését. A liturgiában *Köszeghyné Raczkó Zsuzsanna* somogy-zalai esperes, valamint *Deme Dávid* és *Makoviczky Gyula* helyi lelkészek működtek közre. Énekelte a gyülekezet kórusa.

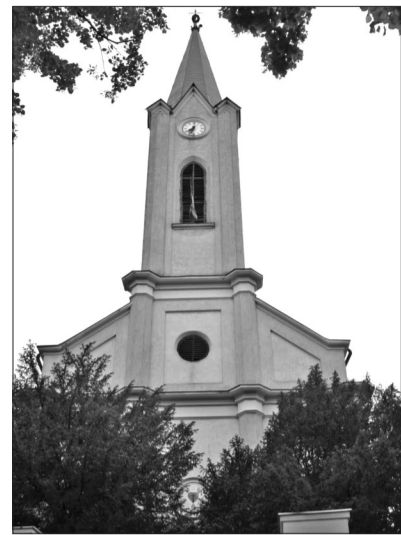
A meghívón is szereplő Zsolt 84,15 alapján a püspök arról beszélt, hogy túl kell látnunk a templomon és az ünnepi órákon: fel kell fedezni azt, hogy maga Isten a hajlékunk. „A templom, a

közösség léte beszél arról, hogy Isten irgalmas, és új meg új esélyt kínál nekünk” – fogalmazott *Szemerei János*.

Az alkalomhoz kapcsolódó közgyűlésen *Deme Dávid* ismertette az egyházközség és a templom történetét. Köszöntőt mondott *Köszeghyné Raczkó Zsuzsanna* esperes, illetve az egyházkerület lelkészi vezetője; a püspök egyházkerületi hűségérmet is átadott az évtizedek óta hűségesen szolgáló, idén nyáron nyugalomba vonuló *Deme Dávid* lelkésznek.

Az ünnepség a helyi gyülekezeti házban tartott szeretetvendégséggel zárult.

■ – ADÁMI –



FOTÓ: ADÁMI Mária

„Azt akarom szólni, amit az Úr parancsol”

Horváth-Hegyi Áron lelkésziktatása

A Sámsonházi Evangélikus Egyházközség megválasztott lelkészét, *Horváth-Hegyi Áront* június 5-én, vasárnap iktatták be hivatalába. Az úrvacsorás alkalmon *dr. Fabiny Tamás*, az Északi Egyházkerület püspöke hirdette Isten ígését. A beiktatás szolgálatát *Szabó András*, a Nógrádi Egyházmege esperese végezte *Lehoczky Endrének*, az egyházközség korábbi lelkészének közreműködésével.

Horváth-Hegyi Áron beiktatását népes családja és a Nógrádi Egyházmege lelkészeinek közössége együtt ünnepelte a sámsonházi és a pástói evangélikusokkal. Az ünnepi istentiszteleten a nagy vacsoráról szóló példázat (Lk 14,15–24) alapján tartott prédikációjában *dr. Fabiny Tamás* arról beszélt,

hogy az Úristen a házigazda, aki a mai ünnepséget is készíti. „Isten országának vendégei lehetünk – hangsúlyozta –, a lelkész feladata ennek a meghívásnak a továbbadása.”

A *Confirma* után következett az alkalom egyik legszebb pillanata: a frissen beiktatott lelkész a feleségével

együtt térdelt az oltár elé, hogy fogadják a szolgálatba indító áldást, majd *Horváth-Hegyi Áron* lépett a szószékre. Bizonyoságtételének elején a Jer 1,17-ben található ígeverset olvasta fel, amely egyfajta mottóvá vált számára az elmúlt évben. „Azt akarom szólni, amit az Úr parancsol – fogalmazott. – Nem mások gondolatát, és nem is a magamét akarom továbbadni, hanem azt, amit a számba ad a megbízó.”

Az istentisztelet zenei betétek is színesítették: énekelte *Szabó András* és *Köncz István* egyházmegei felügyelő. Az istentiszteletre kapcsolódó közgyűlés a sámsonházi asszonykör, ifiszek és gyerekek énekével vette kezdetét. *Pálk Pál* helyi felügyelő, illetve *Lőrincz Lászlóné*, a pástói gyülekezet felügyelője köszöntötte a beiktatott lelkészt. Jókívánságait adta át továbbá *dr. Fabri György* északi egyházkerületi felügyelő, a Nógrádi Egyházmege részéről pedig *Szabó András* esperes és *Köncz István* egyházmegei felügyelő szólt.

Eljöttek az ünnepre a losonci evangélikus gyülekezet lelkészei is. *Ludovít Hroboň* és felesége hálójukat fejezték ki azért, hogy jó kapcsolatuk alakult ki magyar kollégájukkal, és kölcsönösen szolgálatot végezhetnek egymás területén.

A család nevében a lelkész édesapja, *Horváth Csaba*, valamint apósa, *Adámi László*, a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség lelkésze mondott igei köszöntőt.

Az alkalom a faluházban tartott szeretetvendégséggel zárult.

■ AM



Horváth-Hegyi Áron hatgyermekes család harmadik gyermekeként született. A nyíregyházi evangélikus ifjúság oszlopos tagja, majd évekig vezetője volt. Eredetileg informatikusdiplomát szerzett, majd szakmájában dolgozott. 2004-ben kezdte meg tanulmányait az Evangélikus Hittudományi Egyetemen. 2008 nyarán megnősült. Felesége *Adámi Johanna*, akinek konduktor-tanítói és hittantanári diplomája van. Áron hatodéves szolgálatát a kelenföldi gyülekezetben végezte. 2009 őszétől öt éven át *dr. Fabiny Tamás* püspök mellett látott el titkári feladatokat. A püspök 2011-ben avatta lelkésszé. 2014-ben

került Sámsonháziára beosztott lelkészként, majd a 2015 őszen lett parókusi alkalmassági vizsgálatot követően az egyházközség megválasztotta. Feleségével négy gyermeket nevelnek.

FOTÓ: BALICZA MATE

Értékelték Laborczi Dóra cikkét

A fiatalon elhunyt *Vízy Dorkáról* elnevezett díjra rádiós, televíziós, az írott és az online sajtóban dolgozó újságírók pályázhattak 2015-ben megjelent anyaggal. A pályamunkákat azokról a területekről várták, amelyek különösen fontosak voltak a műsorvezetőnek, így az egészségügy, a tudomány, a környezetvédelem, a vallás, valamint a művészetek és a kultúra tárgyköréből. A népszerű rádiós és televíziós újságíró emlékére alapított díj egyszeri, kétszázötvenezer forintos támogatás, amelynek odaítéléséről szakmai zsűri döntött.

A díjátadón, június 6-án, hétfőn nagy örömet érte *Laborczi Dórát*, az Evangélikus Információs Szolgálat munkatársát, mert a százhuszonnyolc beérkezett pályaműből a legjobb hét közé választották a *Családon belüli erőszak és keresztény felelősség* című riportját (<http://www.evangelikus.hu/csaladon-beluli-eroszak-keresztenyseg>).

Az elismerés azért is különleges, mert a 2014 decemberében elhunyt műsorvezető, *Vízy Dorka* barátai és újságíró-kollégái (*Beszterczey Judit*, *Karafiáth Orsolya*, *Kovács Gabi*, *Madarász Zsolt*, *Stumpf András* és *Szily László*) zsűriztek. Mint megtudtuk, a százhu-

szonnyolc beérkezett anyag mindegyike megfelelt a pályázati kiírásnak, majd a zsűri először harmincra, végül hétre szűkítette a finalisták körét. A nyertes *Hanula Zsolt* lett a *Nem a gyerekeket kell*

felteni az internetről, hanem a nyugdíjasokat című írásával.

Laborczi Dóra a díjátadón kifejezetten örült, hogy vallási témájú cikke bekerült a legjobb hét közé. Mint mondta, azért érzi írását fontosnak és a többi közül kiemelkedőnek, mert megjelenése óta rengeteg visszajelzést kapott egyházon belülről, lelkészeketől és lelki-gondozóktól, valamint nőjogi civil-szervezetek munkatársaitól is, hogy konkrét esetekben tudják használni, hasznosítani a benne foglaltakat.

Forrás: Evangelikus.hu

Vízy Dorka 1995-ben került a Magyar Rádióhoz, ahol először a *Napközben* riportere volt. Évekig vezette a Petőfi rádió *Délelőtt* című magazinját, majd dolgozott a *Csúcsforgalom* és a *180 perc* című műsorban, valamint a Duna Televízió ifjúsági műsorában is. 2007-től napi rendszerességgel vezette a *Közelről* című délutáni magazint. Hosszan tartó, súlyos betegség után 2014 decemberében huny el. Újságírói munkásságát a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2006-ban Szalézi Szent Ferenc-díjjal, a Magyar Rádió többször nívódíjjal ismerte el. A nevét viselő alapítványt családtagjai és barátai alapították a különleges műsorvezető emlékének ápolására.

Bajcsy-Zsilinszky Endrere emlékeztek Kővágóörsön

A 20. századi magyar történelem egyik kiemelkedő alakjának, *Bajcsy-Zsilinszky Endrere* emlékeztek születésének százharmincadik évfordulója alkalmából tisztelői június 5-én, vasárnap a Kővágóörshez tartozó üdülőtelepen, Pálkövén. A programot a Kővágóörsi Közös Önkormányzati Hivatal és a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségének (MEASZ) Bajcsy-Zsilinszky Endre Emlékbizottsága szervezte. Az ünnepi esemény istentisztelettel kezdődött a település középkori eredetű evangélikus templomának ódon falai között, *D. dr. Harmati Béla* nyugalmazott evangélikus püspök és *Veress István* helyi lelkész szolgálatával.

„Az igaznak az emlékezete áldott...” – fűzte prédikációját *Harmati Béla* püspök a *Példabeszédek könyvében* (10.7) foglaltakra, az egyházához hű, ősi lutheránus család sarjaként mindhalálig mélyen hívó *Bajcsy-Zsilinszkyre* emlékezve. Isten házából – többször eleredő eső ellenére – szépszámu ünnepelő vonult a Balaton-parti Bajcsy-Zsilinszky-emlékház udvarához Pálkövére, ahol Bajcsy-Zsilinszky az 1920-as évektől 1943-ig gyakorta nyaralt, pihent és dolgozott. Itt *Kerecsényi Zoltán*, az emlékbizottság alapító elnöke köszöntötte az évfordulóra egybegyűlteket, külön üdvözölve az emlékbizottság kilencvenegy esztendősi elnöket, *dr. Vitányi Iván* szociológus-esztétát. Az ünnepi alkalmat megtisztelte jelenlétével *dr. Balogh András* történész-professzor, *Debreczeni János* volt veszprémi polgármester, valamint *Hanti Vilmos*, a MEASZ elnöke is.

Kővágóörs polgármestere, *Horváth Dezső* példásnak nevezte azt, hogy különféle gondolkodású magyar emberek immár hatodik esztendeje elzárándokolnak fejet hajtani a mártír emléke előtt. *Hanti Vilmos* rövid beszédében Bajcsy-Zsilinszky szellemiségét emelte ki. Meglátása szerint tiszteletre méltó, hogy Bajcsy-Zsilinszky

a szélsőjobbtól eljutott a demokráciáig, s hogy időben felismerte a bajokat. Méltatta, hogy a náci hódítókkal és cinikosaikkal szemben nem maradt csendben, s hogy a függetlenségért az életét is képes volt feláldozni, pedig lett volna lehetősége a menekülésre.

Vitányi Iván tanúja volt Bajcsy-Zsilinszky élete utolsó szakaszának. Együtt szállították őket a fővárosból Sopron-

kőhidára, s egymás melletti cellában raboskodtak. Felakasztása előtt Bajcsy-Zsilinszky a maradék ételét az akkor fiatal Vitányira hagyta. Az immár agg szociológus-politikus meghatóva emlékezett az 1944 karácsonyan történetekre, majd az ábrahámhegyi evangélikus szobrásszal, *Kiss László* művésztanárral és a szoborállítást kezdeményező *Kerecsényi Zoltánnal* leleplezte Veszprém megye, illetőleg a Dunántúl első Bajcsy-Zsilinszky-szobrát. Az élethű alkotást *Harmati Béla* püspök áldotta meg (*képünkön*).

Az évfordulás emlékünnepe a Bajcsy-Zsilinszky-emlékfűzet bemutatásával, valamint a kővágóörsi művelődési házban fehér asztal melletti beszélgetéssel zárult.

■ – VGY –



FOTÓ: SUMEGI ANDRÁS

Világgyűlés után ülésezett a bibliatársulat kuratóriuma

A Magyar Bibliatársulat Alapítvány (MBTA) kuratóriuma a május 23-i ülésén elfogadta az alapítvány 2015. évi pénzügyi gazdálkodásáról készült beszámolót. Ezután meghallgatta *D. Szevik Imre* elnök és *dr. Pecsuk Ottó* főtitkár beszámolóját a Bibliatársulatok Világszövetségének (United Bible Societies) május 12–18. között Philadelphiában tartott világgyűléséről.

A bibliatársulatok világgyűlését hat évente rendezik; ez a világ kétszáz országában folyó bibliamunkát végző száznegyvenhét nemzeti bibliatársulat legfőbb döntéshozó fóruma. A világgyűlésen a küldöttek igyekeznek a globális változások figyelembevételével iránymutatást és segítséget adni a helyi bibliatársulatoknak a következő évek bibliamissziójához. A Philadelphiában összegyűlt mintegy négyszáz képviselő a bibliamisszió fontosságáról, örömeiről és kihívásairól folytatott eszmecsere.

A keresztyénség ma számos nehézséggel néz szembe. A résztvevők felelős hozzáállását jól mutatta, hogy még a korábbi gyűlésekhez képest is sokkal többször kísérté közös imádság a nézetkülönbségek megvitatását és a stratégiai döntéshozatalt.

A gyűlésen a következő témák kerültek a középpontba: a bibliamisszió gyökerei a Szentírásban; a szenvedő egyház képe; a Bibliának a fordításból, a kiadásból, a terjesztésből és az ismeretterjesztésből álló „életciklusa” és

annak sajátosságai; a bibliamisszió lehetőségei a digitális világban; a Biblia közelebb vitele a fiatalokhoz. A világgyűlés eredményeit az úgynevezett *Philadelphiai ígéret* című záródokumentum foglalta össze, amely megtalálható a bibliatársulat honlapján (<http://bibliatársulat.hu/>).

A MBTA kuratóriuma megemlékezett a kilencvennyolc éves korában elhunyt *Ágnes Béguinről*, aki – mélyen hívó keresztyénként és elkötelezett magyarként – 1973-ban létrehozta a férjéről, *Olivier Béguinről*, a UBS első főtitkárjáról elnevezett alapítványt (*Olivier Béguin Fund*), amely 1975 óta folyamatosan segíti a magyarországi bibliamisszió munkáját.

■ GÖNDÖCZ MIKLÓS

Beiktatták a Magyarországi Baptista Egyház újraválasztott vezetőit

Az újpesti közösség imaházában iktatták be június 5-én, vasárnap a Magyarországi Baptista Egyház újraválasztott elnökét és főtitkárát. A bevezető igehirdetés szolgálatát *Szeverényi János*, a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) elnöke, a Magyarországi Evangélikus Egyház országos missziói lelkésze végezte.

Az ünnepi istentiszteleten az igehirdetés után a megjelent állami, önkormányzati és egyházi vezetők köszöntötték a beiktatott *Papp János* elnököt és *Mészáros Kornél* főtitkárát.

Magyarország kormányának képviselőjében *Hegyí László*, az Egyházi,

Nemzetiségi és Civil Társadalmi Kapcsolatokért Felelős Államtitkárság egyházi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára olvasta fel *Balog Zoltán* emberierőforrás-miniszter köszöntő sorait, és a baptisták Kárpát-medencei missziós szolgálatának szerepét hangsúlyozva arra mutatott rá, hogy az egyházak közösségépítő munkája meghatározó a magyar nemzet jövője szempontjából. Európa jövője keresztyén jövő – hangzott el a köszöntőben.

A beiktatott tisztségviselőket köszöntötte többek között *Steinbach*

József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke; *Krámer György*, a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodájának igazgatója; *dr. Kránitz Mihály*, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának professzora, az Ut Unum Sint Ökumenikus Intézet elnöke; *Szűcs Sándor*, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének alelnöke, valamint *dr. Molnár Szabolcs*, Újpest alpolgármestere.

Forrás: Kormány.hu

A Reformáció 500 nagykövetei

Bényi Ildikó és Gundel Takács Gábor

Nagyköveti programmal folytatódik a reformáció kezdetének 500. évfordulóját ünneplő emléksorozat, amelynek keretében *Bényi Ildikó és Gundel Takács Gábor* televíziós műsorvezetők hívják fel a figyelmet a reformáció máig ható értékeire.

Történelmi, kulturális és tudományos utazásra hívnak vallási hovatartozástól függetlenül a *Reformáció 500* nagykövetei, *Bényi Ildikó és Gundel Takács Gábor*.

A nagyköveti programmal a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulóját ünneplő emléksorozat szervezői szeretnék rávilágítani a reformációnak a mai kor embere számára is meghatározó értékeire, valamint felhívni a figyelmet a *Reformáció 500* keretében zajló, kulturális eseményeket, pályázatokat és tudományos konferenciákat felvonultató eseménysorozatra.

Az emlékvéleménye, „A megújulás lendülete” is arról tanúskodik, hogy az állandó és változatlan értékekre építve megújulhat az egyén és a közösség élete. Ehhez kapcsolódóan a nagykövetek bemutatkozó videóüzenetben, egy-egy személyes példán keresztül mutatják be, hogy az ő életükben miként játszott meghatározó szerepet a megújulás.

„Rengeteget köszönhetünk a reformációnak, amely valójában a hétköznapi ember életének minden apró szegletében ott rejtőzik. A megújulás örökös kihívás marad mindannyiunk számára, legyen szó munkáról, magánéletéről, mindennapokról. Én erre gondolok a mikrofon előtt, és ezt tartom szem előtt akkor is, amikor kilépek a stúdióból” – vallja Gundel Takács Gábor.

A nagykövetek a magyar reformáció történetének a mai kor számára inspiráló alakjain keresztül is szeretnék szélesebb körben ismertté tenni a reformáció napjainkig ható értékeit.

„Fontos megmutatni, hogy a reformáció ma is aktualitással bír, és láthatóvá kell tenni azokat a jelentős protestáns alakokat, akiknek elhivatottságából ma is erőt meríthetünk. Szeretnénk minél szélesebb közönséggel megismertetni azt a sokszínűséget, amelyet például *Lorántffy Zsuzsanna* is képviselt. Iskolaalapító, családanya, a 17. századi Magyarország egyik legönállóbb gondolkodású és legműveltebb asszonya volt: miért ne lehetne mindez a mában is erős inspirációforrás?” – teszi fel a kérdést *Bényi Ildikó*.

Forrás: Reformáció2017.hu

Tanácskozott a reformációi emlékbizottság

Az Északi Evangélikus Egyházkerület Püspöki Hivatalában gyűltek össze június 1-jén a Magyarországi Evangélikus Egyház Reformációi Emlékbizottságának tagjai, hogy a 2017-es évvel kapcsolatos legújabb programokat, projektekkel kapcsolatos fejleményeket megbeszéljék.

Az ülés *Gáncs Péter* elnök-püspök áhítatával kezdődött. *Dr. Fabiny Tamás* püspök, bizottsági elnök köszöntése után *Cselovszkyne dr. Tarr Klára*, az MEE Országos Irodája Ökumenikus és Külvégi Osztályának vezetője kapott szót, aki a napokban Wittenbergben egyeztetett a 2017. augusztus 24–27. között tervezett programokról. Csütörtök estétől vasárnapig magyar napok lesznek „a reformáció szülővárosában”, de emellett 29-éig az ottani világkiállítás részeként is jelen lesz egyházunk a Lutheránus Világszövetség (LVSZ) sátrában. Egyházunk a reformációi emlékvélemény legújabb időszakában ezt a lehetőséget az egyik „ellen-szolgáltatásként” kapta, amiért kölcsönadta a wittenbergi jubileumi kiállítás számára Luther végrendeletét.

Előadás, koncert, fogadás, tudományos konferencia, a Dévai Bíró Mátyás-emléktábla avatása – ezek lennének a legfontosabb tervezett események. Kívánatos lenne, ha erre a pár napra gyülekezeteink képviselői is kirándulásuk célpontjává választanák Wittenberget.

Dr. Hafenscher Károly miniszteri biztos, a kormány Reformáció Emlékbizottságának vezetője elmondta, hogy aprólékos egyeztetéseket igényel a 2017-es évforduló evangélikus jellegének megőrzése.

Az idei Szélerőzsza országos evangélikus ifjúsági találkozó reformációi programjainak gazdájaként vett részt az ülésen *Németh Zoltán*. Egyházunk országos irodája gyülekezeti és missziói osztályának vezetője elmondta, hogy mivel 2017-ben nem lesz Szélerőzsza, ezért indokolt az idei programban a reformációról szóló blokk. A *Luther499* programcsoporthoz olyan ötleteket

szeretnének kidolgozni, amelyek a későbbiekben is használhatók lesznek. Támogatást kaptak az állami bizottságtól egy kültéri, nagy méretű (kétméteres), lapozható Luther-képeskönyv elkészítésére. Három példány készülné a három egyházkerület számára, utaztatható formában. A gyülekezetek kitehetnek ezt a templom előtti térre, bevonva tanulmányozásába az utca emberét is. Összel matricás albumot adnának ki, a gyülekezeti gyermekmunkát segítő. Az első album Pál apostol életét fogja feldolgozni, a következő pedig – jövőre – Lutherről és a reformációról szólna.

A reformációi túraútvonalakra „teocaching”-programot terveznek, egyházi tárgyakkal megtöltött ládák elhelyezésével az egyes helyszíneken.

Kendeh K. Péter, a Luther Kiadó igazgatója a Luther-végrendelet újrakiadásával kapcsolatban elmondta, hogy a német és a magyar nyelvű anyaggal elkészültek, az angol pedig lektorálás alatt van.

Októberben a *Szemenállástól a közösségig* című kötet kapcsán az Evangélikus Hittudományi Egyetemen nagyszabású konferenciát rendeznek, ennek előkészületeiről *dr. Szentpétery Péter* tanszékvezető egyetemi docens számolt be a bizottságnak.

Pap Kinga Marjatta, az Északi Egyházkerület Püspöki Hivatalának tanácsosa a Luther-rajzfilmmel kapcsolatos fejleményekről tájékoztatót. A sorozat finanszírozása kilencven százalékon áll, az evangélikus emlékbizottság a legnagyobb támogató, utána az LVSZ és az LVSZ német nemzeti bizottsága következik. Ez a három testület együtt a sorozat költségeinek mintegy felét állja. A német és a finn szinkron finanszírozása biztosítva van, az angolhoz keresik a forrást, miközben spanyol és portugál verzióra is érdeklődés mutatkozik.

Egyházunk reformációi emlékbizottsága a következő ülést szeptember 21-én tervezi megtartani.

■ HORVÁTH-BOLLA ZSUZSANNA

Szentháromság ünnepe után 4. vasárnap – Róm 8,18–23

Vedd komolyan: sóvárog utánad a világ!

A VASÁRNAP IGÉJE

Mi legyen a 21. század neve? Történelmi tanulmányaink során többször találkozunk azzal, hogy bizonyos évtizedeket, évszázadokat egy összefoglaló névvel illet az utókor. Így beszélünk „sötét középkorról” vagy „a felvilágosodás koráról”. Milyen nevet fog adni a történelemtudomány néhány évszázad múlva a 21. század elejének? Hogyan fognak ránk emlékezni az utódaink, ha Isten kegyelméből még állni fog ez a világ? Sok kifejezéssel lehetne jellemezni a 21. századot: a technika, a modernizáció, a migráció, a véres háborúk kora.

A sóvárgás kora. Lelki oldalról nézve kifejező lenne korunkat a sóvárgás korának nevezni, hiszen ez az érzés is meghatározza a ma emberét. Ott van a sóvárgás az életünkben, a jövőbe tekintésünkben, ott van a sóvárgás felerősítése a médiában, a reklámokban. Sóvárgás nagyobb lakás, több extrával felszerelt autót és jobban fizető állást után. Sóvárgás megértőbb házastársért, őszintébb barátokért. Sok ember számára az élet nem más, mint állandó sóvárgás a mainál szebb, boldogabb, anyagilag is gazdagabb élet után.

Ki után sóvárog ma a világ? Pál apostol is sóvárgásról beszél mai igéinkben: a teremtett világ sóvárogva vár valamire. Mire? Pénzre, szépségre, kényelemre? Igen, Pál korában erre is vágytak az emberek, de Pál meglepő módon folytatja, és mutatja be kora emberének legnagyobb sóvárgását: „Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.”

Kifejező, ahogy Karner Károly 1942-ben fordította ezt a verset: „A teremtett világ is feszült várakozással várja, hogy nyilvánvalókká legyenek az Isten fiait.” Pál apostol és Karner Károly után így foglalkozhatunk össze ennek a mondatnak az üzenetét: A világ és a körülötted élő emberek várnak arra, hogy beszélj nekik az evangéliumról. Várnak arra, hogy megszűnjék a lelkükben lévő sóvárgás azáltal, hogy találkoznak az Isten szeretetével. Sóvárognak a hiteles keresztény üzenet és még inkább a hiteles keresztény életet élő (!) emberek után.

Sok ember érzi a lelke mélyén, hogy szenved az állandó sóvárgástól. Tudja, hogy hamis célokot kerget, szeretne szabadon élni, de egyedül ez nem megy, és ezáltal továbbra is rabságban él. Kortársaink vágyódnak, sóvárognak a szabadság után. A kérdés az, hogy mi, keresztény emberek, evangélikusok szerete az országban benne élünk-e ebben a szabadságban. Miénk-e az Isten gyermekeinek dicsőséges szabadsága, vagy hamis sóvárgással van tele a mi életünk is?

A szabadság megélése egy vajúdo, szenvedő világban. Nem könnyű keresztényként ezt a szabadságot átélni ebben a megromlott világban. Keresztényként sem diadalmenet az életünk. Ahogy Pál is írja, ez a világ a romlandóság szolgátságában van. De Pál arról is beszél, hogy már ebben az összetört világban is átélhető Isten gyermekeinek dicsőséges szabadsága. Ezt a folyamatot Pál a vajúdás képével szemlélteti, amely bár rettenetesen fájdalmas, de benne van egy csodálatos új élet lehetősége is. A világ vajúdik, vagyis valami új kezdődik, elindult ez a folyamat, s mi keresztényként egyszerre élhetjük át mindezt: benne élünk a megromlott világban, de

tudjuk, hogy már megkaptuk a Lélek első zsenyéjét, s ez egy egészen más folyamatot indított el bennünk.

Szenvedésnél sokkal nagyobb dicsőség. Mondanivalójának alátámasztására Pál a világ rettenetes állapotát is felhasználja. Elismeri, hogy rengeteg szenvedés és fájdalom van az ember életében, de tovább lát a szenvedéseken: „Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.”

Rettenetes a világ? Sok a szenvedés? Ennél sokkal nagyobb lesz az öröm, amikor Isten dicsősége akadályok nélkül megjelenhet az életünkben és a világban. Mi túl tudunk látni a világ szenvedéseit? Tudunk élő reménységgel tekinteni előre?

Összefoglalva: mit üzen nekünk ma ez az ige? A keresztény ember benne él a világban, átél testi és lelki fájdalmakat, megbetegszik, meghalnak körülötte emberek, és ő is meg fog halni. De emiatt nem a sóvárgás lesz úrrá rajta egy szenvedés nélküli, kényelmes és nyugodt élet után, hanem csodálatos feladatot kap: átélni a szenvedések közt is megtapasztalható szabadságot, és ennek megfelelően élni a világban. Ámen.

■ DEÁK LÁSZLÓ

Imádkozzunk! Urunk, ha körbenézünk a világban, sok nyomorúságot, szenvedést és fájdalmat látunk. Köszönjük neked, hogy te kézben tartod ezt a világot, s arra hívsz minket, hogy a szenvedések között is fel tudjuk mutatni a te szeretetedet. Szüntesd meg bennünk a hamis sóvárgást, vedd el félelmeinket, s add, hogy a Lélek által hiteles tanítók legyünk családunkban, munkahelyünkön és mindenhol, ahová te vezetsz minket! Ámen.

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Gal 6,2)

Szentháromság ünnepe után a 4. héten az *Útmutató* reggeli s heti igéiben Isten küzdelemre hív a kísértésekben, s kölcsönös teherhordozásra bátorít, mert: „Jó az Úr mindenkihez, és irgalmas minden teremtményéhez.” (Zsolt 145,9; LK) Jósága és szeretete körülöleli életünket. „Lábam előtt mécses a te igéd, az én ösvényemnek világossága.” (GyLK 752,14) Igéjében Jézus kéri: „Legyetek irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas!” (Lk 6,36) Luther doktor szerint: „A keresztyén ember akkor irgalmas, ha nem keresi csak a maga hasznát, hanem nyitott szemmel járva egyformán néz mindenkire, barátra, ellenségre, ahogy mennyei Atyánk cselekszi. Ahol ez az irgalmasság nincs meg, ott hit sincs.” Mezei beszédében Urunk óv a képmutató ítélezéstől: „Ne ítéljétek, és nem ítéltettek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsátatik.” (Lk 6,37) Pál kéri: „Ne ítélgessük hát többé egymást, hanem azt ítéljétek meg [...], miként nem okoztok a testvéreteknek megütközést vagy botránkozást.” (Róm 14,13) Az Úr Krisztus törvénye: a szeretet parancsa! S mert mindenkinek saját magának kell Isten ítélete alá állni, „mindenki a saját tetteit vizsgálja meg, és akkor csakis a maga tetteivel dicsekedhet, és nem a máséval” (Gal 6,4). Pál azt kéri a gyülekezettől megszomorítottjának bűnbánata után: „... bocsássatok meg neki, és vigasztaljátok meg [...], tanúsítsatok iránta szeretetet.” (2Kor 2,7–8) Jézus az imádság meghallgatásának előfeltételeként említi a hitet s a megbocsátást: „... higgyétek, hogy mindazt, amit imádságotokban kértek, megkapjátok [...]. És amikor imádkoztok, bocsássatok meg annak, aki ellen valami panaszotok van, hogy mennyei Atyátok is megbocsássa nektek vétkeiteket.” (Mk 11,24–26; lásd Mt 6,12) A gyülekezet Krisztus teste, s tagjait az Isten szerkesztette úgy egybe, „hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok. [...] ha szenved az egyik tag [...], ha dicsőségben részesül...” (1Kor 12,25–26). Jézus születése előtt hat hónappal Keresztelő János születésnapján édesapja így énekel: „Áldott az Úr [...], hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét. Erős szabadtót támasztott nekünk [...]. Téged pedig, kisgyermek, a Magasságos prófétájának neveznek majd, mert az Úr előtt jársz, hogy elkészítsd az ő útjait...” (Lk 1,68.69.76.77) Jézus kiküldte tanítványait, hogy hirdessék az örömhírt: „... elközelített a mennyek országa!” Ma is nyílt, bátor biznyságtételre buzdítja követőit: „Aki [...] vállalt tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vállalt teszek mennyei Atyám előtt...” (Mt 10,7,32) „... Jézusunk [...]. / Tanúid elhívd. // Kit választhatnál követőid, / Hogy hirdesse országod?” (EÉ 478)

„Kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka.” (Ef 2,8)

Szentháromság ünnepe után a 5. héten az *Útmutató* reggeli s heti igéiben Isten tanúságtételre hívja a népét, mert „Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és az igazság ismeretere eljusson” (1Tim 2,4; LK). Jézusban eljött az üdvösség e világba; ő a mi utunk, igazságunk és örök életünk. (Lásd Jn 14,6) „Mert nap és pajzs az Úristen, kegyelmet és dicsőséget ad az Úr...” (GyLK 726,12–13) Jézus Péter úszó szőszékéről tanított a sokaságot, majd kérte: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálótokat fogásra! [...] Amikor ezt megtették, olyan sok halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálók. [...] Péter [...] így szólt: Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram! [...] Jézus akkor így szólt: Ne félj, ezentúl emberhalász leszel!” (Lk 5,4.6.8.10) A kereszti igéje ma is Isten hatalma, és „mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki [...] az elhívottaknak [...] az Isten ereje és az Isten bölcsessége” (1Kor 1,23–24). Pál Krisztus kinyilatkoztatásából kapta az evangéliumot, hogy a pogányok apostola legyen. A keresztyén gyülekezetek ezt hallották: „Aki egykor üldözött minket, most hirdeti azt a hitet, amelyet valamikor pusztított.” (Gal 1,23) Pál Isten szabad kegyelmét hirdeti, aki szuverén Úr: „Könyörülök, akin könnyörülök, és irgalmasok, akinek irgalmasok.” S ő el(ö)hívja gyermekeit minden nép közül, akik „neveztetnek majd az élő Isten fiainak” (Róm 9,15.26). Isten elhívta és elküldte prófétáját hűtlen s lázadó népéhez: „Mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr! [...] Te pedig, emberfia, ne félj tőlük [...]. Hirdesd nekik az én igéimet...” (Ez 2,4.6.7) Péter s Pál, a két oszloppostol névünnepe gondoljunk küldetésükre: „... nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat...” (2Kor 4,5) Az első gyülekezetben vita támadt a pogánykeresztények körülmetéléséről. S az apostoli gyűlésen Péter ezt elutasítva szólt: „... mi abban hiszünk, hogy az Úr Jézus kegyelme által üdvözülünk. Eppen úgy, mint ők.” Pál és Barnabás elbeszélétek, „milyen nagy jeleket és csodákat tett általuk Isten a pogányok között” (ApCsel 15,11.12). Jézus intette Pétert s a többi tanítványt: „Simon, Simon, íme, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, de én könyörögtem érte, hogy el ne fogyatkozzék a hited...” (Lk 22,31–32) Pált is megragadta Krisztus, de ő még nem ért célba, ezért „nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának Krisztus Jézusban adott jutalmáért” (Fil 3,14). „Az újjászületett hívó ezt az egyet esdeldi: mindhalál napról napra lehessen megigazult, soha meg ne állapodjék, tényleges célhoz érkezettséget soha ne ismerhessen!” – tanít Luther. „Aki-ben szilárd hit él [...], / Az fut Jézus nyomdokán / A valódi cél után.” (EÉ 453,2) ■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (június 19.)

Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét. Gal 6,2 (Ézs 66,1; Mk 13,21; Lk 6,36–42; Róm 14,10–13; Zsolt 106,24–48) Sokan azért nem tartják vonzónak a kereszténységet, mert kötelezettséget vállalását érzik benne. Talán igazuk is van, mert Jézus a másikat, a felebarátot is ránk bízza. Azzal is kell törődnöm, akit nem ismerek. Az ismeretlen, a mellettem elhaladó terhe az enyém is. Éreznem kell a terhét, életének a nehézségeit, ez Krisztus törvénye. „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” (Mt 22,39)

Hétfő (június 20.)

Bár fenséges az Úr, meglátja a megalázottat, és messziről megismeri a fennhéjázót. Zsolt 136,6 (1Kor 1,28; Gal 6,1–5; 2Móz 5,1–6,1) Hogyan is tudjam Isten fenségét meghatározni? Meghatározni annak dicsőségét, akinek a nevét ma sem szabad kiolvasniuk a hithű zsidóknak, akik a négy betűben az istenség kimondhatatlan titkát vélik. Honnan ismerhetem fel Istent? A válasz nagyon egyszerű: a cselekedeteiből. Isten kegyelmes és irgalmas, aki foglalkozik az elesettel, aki észreveszi a megalázottat, aki előtt nem lehet színészkedni. Míg irántunk megnyilvánult gondviselő szeretete, mások számára kimondhatatlan az Úr fensége.

Kedd (június 21.)

Tudd meg azért ma, és szívleld meg: az Úr az Isten fenn az égben és lenn a földön, nincsen más! 5Móz 4,39 (ApCsel 17,27–28; 2Kor 2,5–11; 2Móz 7,1–25) Nem élhetünk kételyek között. A kétely bizonytalanságban tartja az embert. Lássunk tisztán a legfontosabb kérdésben még ma, ne halogassuk a megismerést. Isten az Úr, az egyedüli. Úr az égben és a földön. Ő lehet az én Istenem, a mindenütt jelenvaló, aki nem akarja, hogy egy is elveszzen teremtményei közül. Ő az, akit Atyámnak szólíthatok.

Szerda (június 22.)

Most pedig, Izráel, mit kíván tőled Istened, az Úr? Csak azt, hogy Istenedet, az Urat féld, járd mindenben az ő útjain, szeresd őt, és szolgálj az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből. 5Móz 10,12 (1Jn 2,5; Mk 11,[20–21]22–26; 2Móz 12,1–20) Csak ennyi az egész! Féld az Urat, járd mindenben az ő útjain, szeresd és szolgálj. Mondhatnánk azt, hogy ez is teljesíthető, de... Mindig ezzel a kétbetűs szócskával van gond. Nem akárhogy kell Istennel járnunk, hanem teljes valónkkal. Teljes szív és teljes lélek szükséges, nem a kedvemre és az időmre van bízva, nem lehet fél gőzzel követni. Engem akar, teljesen.

Csütörtök (június 23.)

Olthalmazó pajzsodat átadtad nekem, jobbod támogat engem. Zsolt 18,36 (1Kor 4,20; 1Kor 12,19–26; 2Móz 12,21–33.51) Kettős biztonság. Mindenki ez után vágyódik. A bizonytalan világban, ahol a közbiztonság sok kívánnivalót hagy maga után, Isten gyermeke biztonságban érezheti magát. A pajzs a katona legfontosabb védelmi eszköze volt egykoron. Védelmi eszközt ad Isten, nem támadó fegyvert. Támadás helyett elég az ő támogató jobbjá. Az a jobb az igazi biztonság, mankó a nyomorultnak, a sérültnek, a félelmeivel küszködőknek, a szertetre vágyóknak.

Péntek (június 24.)

Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevével! Zsolt 34,4 (Jn 1,6–7; Lk 1,57–67[68–75]76–80; 2Móz 13,17–22) Nem tarthatom magamban, nem az enyém az ismeret. Ki kellene állnom a legforgalmasabb utca sarkára, a legmagasabb épület tetejére, és egy nagy megafonnal tenném mindenki számára ismertté, hogy ki vagy nekem, Istenem. Mit szólnának a járókelők? Felfigylenének rám? Vagy oly sokszor hallották már. Örültnek nyilvánítanának? Valószínű. Lenne-e bátorságom megtenni, vagy nem is vagyok annyira biztos a felismerésben? Kiáltani nem merek, Uram, de segíts meg, hogy kezemmel tudjak simogatni, könnyet törölni és együtt tapsolni az örvendezőkkel.

Szombat (június 25.)

Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Zsid 13,8 (Zsolt 103,17–18; Mt 10,26–33; 2Móz 14,1–14) „Minden e földön csak elmulandó, / Semmi nincs itten megmaradandó; / Ne kívánd, lelkem, ami mulandó, / Azt keresd inkább, ami állandó!” (EÉ 372,1) Az énekszerző saját tapasztalatát írta le. Mi ennek a változó világnak vagyunk a gyermekei. Gombamód nőnek az épületek, gyermekeink egyik napról a másikra felnőtte válnak, és hajszíniük a mélybarnából őszre vált. Mit tudok ebből a változó világból megtartani magamnak? Olyan lehetetlen vállalkozásnak tűnhet, mintha egy hópelyhet szeretnék a markomban megvédeni a melegtől. Jézus nem változik, ő megmaradt az én Megváltómnak, és ő lesz az, aki ugyanazzal a szeretettel fog az ítélet napján is rám tekinteni.

■ JAKAB BÉLA

FIZESSEN ELŐ LAPUNKRA!

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evelet@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikusélet.hu.
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evelet.hu. Előfizetés: kiado@lutheran.hu.
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519.
Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.ball@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTER KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518.
Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág ingyenes telefonszámán: +36-80/444-444 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 2498-5309.